

РЕШЕНИЕ

№ 40056

гр. София, 15.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 24.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разглежда дело номер **5861** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във връзка с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на К. Б. Л. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] чрез адв. С. Ф. срещу ЗПАМ № GRAM 2650670 / 24.04.2026г издадена от Мл.автоконтрольор към отдел ПП при СДВР за налагане на принудителна адм.мярка.

С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед като незаконосъобразна, поради нарушение на материалния закон. Сочи се, че в случая се касае за невиновно поведение поради обективна невъзможност водачът да узнае, че управляваният от него автомобил е със служебно прекратена регистрация.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява . Не изразява становище по същество на спора.

Ответникът – С. С. – Мл.автоконтрольор към отдел ПП при СДВР ,се прездставлява от юриск.К. ,която изразява становище за неоснователност на жалбата. Представила е подробни писмени бележки.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена за възможността да участва в производството, не изпраща представител и не ангажира становище по основателността на жалбата.

Административен съд София – град след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Безспорно се установява, че по отношение на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач извън случаите по букви "а" - "ж", който при управление на моторно

превозно средство е извършил нарушение по този закон, за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 6 месеца - за нарушенията по чл. 175, ал. 2 и ал. 3, чл. 176, ал. 1, чл. 178ж, ал. 2 и чл. 182, ал. 5. Заповедта е връчена на 24.04.2026 г.

Заповедта е мотивирана с Акт за установяване на административно нарушение с бл. № GA 5439501/24.04.2026 г., в който е посочено, че на 24.04.2026 г. в [населено място], около 17.15 ч., по ул. А.. С. М. с посока на движение от ул.Ж. С. към ул.А. И. ,управлява л.а Ф. Ф. с рег. [рег.номер на МПС] собственост на В. М. с ЕГН [ЕГН] и при извършена проверка срещу № 74 се установило ,че същия управлява МПС ,което е със служебно прекратена регистрация по чл.143 ал.10 от ЗДвП от 24.02.2026г

При така установената фактическа обстановка, СЪДЪТ обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима, а по същество е **ОСНОВАТЕЛНА** по следните правни съображения:

При разглеждане на жалби срещу административни актове и наложени принудителни административни мерки, Административния съд следва да прецени дали съответния акт е издаден от компетентен орган в предвидената от закона форма и при правилно приложение на материалния и процесуалния закон, както и дали акта съответства на целта на закона, независимо от посочените в жалбата обстоятелства.

Нормата на чл. 172, ал. 1 ЗДвП предвижда, че принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Компетентността на органа се установява от приложената Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, с която СДВР е определена да осъществява контрол по ЗДвП стр.17 от делото . Със Заповед № 513з-12086/14.10.2025 г. на директора на СДВР са определени лицата, които да прилагат с мотивирана заповед ПАМ по ЗДвП, като в т. 1.1 са посочени полицейските органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР от отдел "Пътна полиция" при СДВР. По делото е приложена Заповед № 513з-8714/18.07.2025г на директора на СДВР, видно от която С. С. е преназначен на длъжност мл. Автоконтрольор I степен ,в 02 група на 02 сектор „Пътен контрол и осигуряване на мероприятията“ към отдел ПП при СДВР

Предвид изложеното, съдът намира, че процесната заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на неговите материална и териториална компетентност, а възражението на жалбоподателя за липса на компетентност на издателя на акта се явява неоснователно.

Спазена е законоустановената форма, като е налице посочване на фактическите и правни основания за издаването ѝ. Заповедта е мотивирана с конкретни прояви на адресата ѝ, описани по достатъчно разбираем начин, като са налице юридическите факти, обуславящи издаването на заповедта.

Настоящият състав намира, че оспорената заповед е непропорционална и несъответна на целта на закона и като такава следва да се отмени . Безспорно се установява, че собственика на автомобила не е бил уведомен за прекратената регистрация на л.а Ф. Ф. с рег. [рег.номер на МПС] ,нито че жалбоподателя е знаел това обстоятелство.

Принудителните административни мерки, каквато по дефиниция и по съдържание е приложената мярка по чл. 171, т. 1, б. 3)ГГ) ЗДвП, са форма на държавна принуда, налагащи неблагоприятни последици на адресата с цел постигане на правно определен резултат. Правният резултат, който законът цели с прилагането на ПАМ, е осигуряване безопасността на движението по пътищата и преустановяване на нарушенията. От друга страна обаче, разпоредбите на чл. 6, ал. 1 и ал. 5 АПК регламентират като проявление на принципа за съразмерност задължение за административните органи да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими

с преследваната цел. Това от една страна гарантира осъществяването на преследваната от закона цел без да се надхвърля необходимото за нейното постигане, а от друга – прилагането на ограничителните мерки да се основава изключително на личното поведение на лицето. Наложена ПАМ не се основава на необходимост от налагане на ограничението за постигане на предвидена в закона цел. Същата е прекомерна ,тъй като с АУАН № GA 5439501/24.04.2026 г са отнети регистрационните табели и процесната ПАМ срещу водача, се явява прекомерна и непропорционална. Обществения интерес е защитен, като с отнемане на регистрационните табели и СРМПС, а нерегистрираното превозно средство е спряно от движение.

С оглед гореизложеното няма надлежно приложени доказателства, че са налице основанията за извършено нарушение от категорията на посочените в разпоредбата чл. 171, т.1, б. з)ГГ) ЗДвП, а именно чл. 175, ал. 3 ЗДвП, което означава, че на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка без наличие на правно основание.

Приложената на жалбоподателя с обжалваната заповед ПАМ на основание чл. 171, т. 1, б. 3)ГГ) ЗДвП) – „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който е извършил нарушение на чл. 175, ал. 3 ЗДвП до решаване въпроса за отговорността“, е в нарушение и при неправилно приложение на материалния закон.

С оглед на гореизложеното, жалбата е основателна и оспорената заповед следва да бъде отменена. Продължаването на ПАМ от вида на процесната спрямо водача придобива санкционен характер и представлява форма на предварително изпълнение на наказанието, което евентуално би било наложено за констатираното нарушение по чл. 175, ал. 3 ЗДвП, какъвто характер мярката не би следвало да има.

Горното мотивира съдът да приеме, че процесната заповед е незаконосъобразна и е дължима отмяната ѝ. Претендиращи са разноси от жалбоподателя , но не са представени доказателства за тяхното реализиране , поради което искането за присъждане на разноси следва да се остави без уважение.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд- София – град, II-ри състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ ЗПАМ № GRAM 2650670 / 24.04.2026г издадена от Мл.автоконтрольор към отдел ПП при СДВР за налагане на принудителна адм.мярка ,с която на К. Б. Л. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. 3)ГГ) ЗДвП като незаконосъобразна.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал. 5 ЗДвП.

СЪДИЯ: